

PAGINA LITERARA — Irimie
Străuț: Hotărîre; Bătrînețe fe-
ricită

(pag. 2-a)

FOILETON — I. Mirza: Un dis-
pozitiv „de aur”Vești din întreprinderile raionului
nostru

Sfaturi practice

(pag. 3-a)

Deschiderea Congresului sindicatelor
britaniceAtacuri provocatoare ale bandelor
ciancașiste împotriva R. P.
ChinezeConferința de la Manilla a luat
sfârșit12 întreprinderi din S.U.A. și-au
încetat activitatea

(pag. 4-a)

Să asigurăm succes deplin muncii de alfabetizare!

În lupta pentru construirea socialismului un rol de seamă îl are lichidarea neștiinței de carte — o importantă etapă a revoluției culturale, care se desfășoară în țara noastră: Fără știință de carte nu poate avea loc ridicarea conștiinței oamenilor muncii la nivelul sarcinilor mari ale construirii vieții noi și îmbelșugate.

În anii puterii populare sute de mii de neștiutori de carte au învățat să scrie și să citească, absolvind cursurile de alfabetizare. În Valea Jiului, numai în prima etapă a anului școlar 1953—1954 peste 800 de neștiutori au început să deprindă taina slovelor. Sute de învățători din localitățile Văii Jiului, dînd dovadă de adevărat patriotism, au muncit cu abnegație pentru lichidarea analfabetismului. În această muncă, rezultate frumoase au obținut cadrele didactice Dorin Costea, Ana Szilagy, Felicia Popescu din Lupeni, Ioan Băcoi de la Dealul Babii, Elena Tanase de la Cimpa, care singură a alfabetizat în acest an 19 neștiutori de carte, Lenke Fazekas din Petroșani, precum și colectivul pedagogic din Vulcan.

În direcția alfabetizării, în anul școlar 1953—1954, în Valea Jiului s-au obținut succese grăitoare. Dacă în munca de alfabetizare n-ar fi existat și unele deficiențe, fără îndoială că realizările dobîndite ar fi putut fi și mai bune. Într-adevăr, în munca desfășurată în domeniul alfabetizării, au existat o serie de deficiențe. Comitetele de întreprindere și conducerile întreprinderilor de la minele din Petrila, Lonea, Aninoasa, Vulcan și altele, n-au sprijinit în măsura cuvenită această importantă acțiune. Același lucru se poate spune și despre organizațiile U.T.M. din Valea Jiului. De aceea, în cursul anului de alfabetizare 1953—1954 din numărul total al neștiutorilor de carte din Valea Jiului doar 50 la sută au fost cuprinși în cursuri. În unele localități din Valea Jiului au fost cadre didactice și chiar și colective pedagogice care nu au dat importanța cuvenită acțiunii de alfabetizare. Așa este cazul colectivului pedagogic de la școala maghiară din Lonea.

Unei asemenea atitudini trebuie să i se pună capăt. Îndeplinirea planului cincinal pune cu ascutime problema lichidării complete a neștiinței de carte. În această privință cadrelor didactice, sfaturilor populare, comitetelor de întreprindere, organizațiilor U.T.M., conducerilor întreprinderilor și celorlalte organizații de masă le revin sarcini de mare răspundere, sarcini pe care ele au datoria să le ducă la îndeplinire cu toată hotărîrea.

Hotărîrile plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din august 1953 ne arată că trebuie să facem pași mai înaintea în vederea ridicării nivelului de trai material și cultural al celor ce muncesc prin dezvoltarea continuă a economiei noastre naționale. Știut este însă că nu se pot obține rezultate bune în producție, nu se poate folosi tehnica înaintată de către oameni care nu știu să scrie și să citească. Iată de ce pentru cadrele didactice, sfaturile populare, comitetele de întreprindere, conducerile întreprinderilor și organizațiile de masă este o sarcină de cînstă și de răspundere de a munci pentru lichidarea analfabetismului.

În acțiunea de lichidare a neștiinței de carte un rol deosebit îl au cadrele didactice. Ele vor putea duce la bun sfârșit această sarcină desfășurînd o însuflețită muncă politică, preocupîndu-se cu mai mult spirit de răspundere de pregătirea cursanților. Învățătorii și celelalte cadre care răspund de munca de alfabetizare, trebuie să folosească cele mai bune metode pentru atragerea și mobilizarea neștiutorilor de carte la cursuri. Strîns legat de problema frecvenței la cursuri este buna pregătire a lecțiilor. Cunoștințele care sînt predate de către cadrele didactice trebuie să fie legate de viață, de activitatea noastră de fiecare zi. De felul cum învățătorii și profesorii predau la cursurile de alfabetizare, de felul cum vor ști ei să se apropie de oameni, să lege cunoștințele teoretice de problemele practice, depinde în mare măsură regularitatea cu care neștiutorii de carte vor frecventa cursurile.

O mare răspundere pentru reușita deplină a acțiunii de alfabetizare revine secției de învățămînt a Sfatului popular raional. Ea trebuie să controleze, să îndrume în mod temeinic cursurile de alfabetizare și să ia măsuri de lichidare a lipsurilor cu mai multă operativitate ca pînă acum.

Sfaturile populare trebuie să desfășoare prin deputații lor o intensă muncă politică pentru mobilizarea neștiutorilor de carte la cursuri. La orașe, o mare răspundere în lichidarea completă a neștiinței de carte revine comitetelor de întreprindere și conducerilor de întreprindere. Sarcini de mare răspundere în acțiunea de lichidare a neștiinței de carte revin organizațiilor U.T.M. și comisiilor de femei de pe lângă sfaturile populare care au datoria să mobilizeze pe toți neștiutorii de carte la cursurile de alfabetizare.

Organizațiile de partid din Valea Jiului au datoria să îndrume, să sprijine și să controleze în mod sistematic munca depusă de sfaturile populare, comitetele de întreprindere și organizațiile U.T.M. în vederea stîrpirii analfabetismului — moștenire grea și rușinoasă pe care ne-a lăsat-o regimul burghezo-moșieresc.

Să luptăm neobosit pentru asigurarea succesului deplin al muncii de alfabetizare în Valea Jiului!

DIN VALEA JIULUI

Schimb de onoare

Muncitorii constructori din cadrul întreprinderii 701 construcții Petroșani, mobilizați de organizația de partid, au organizat la 8 septembrie a.c. un schimb de onoare în cinstea Conferinței regionale de Partid.

În ziua de 8 septembrie, pe toate șantierele întreprinderii — pe șantierul „Blocuri Noi” la Institutul de Mine, la fabrica de piine — s-a desfășurat cu însuflețire întrecerea între brigăzile de muncitori constructori în vederea obținerii de indici înalți de îndeplinirea sarcinilor de plan.

Pe șantierul „Blocuri Noi” au fost obținuți cei mai buni indici de îndeplinirea planului din cadrul întreprinderii. Brigada de zidari condusă de tov. Matei Reisenauer, de exemplu, a executat 25 metri cubi de zidărie în roșu peste planul zilnic, brigada condusă de tov. Ioan Beer — 7,5

metri cubi zidărie, iar cele conduse de tov. Emerik Ritz, Friederik Krauss și Ștefan Kadar — între 13-14 metri cubi zidărie.

Brigada de tencușeli mecanizate de pe acest șantier, condusă de tov. Marin Mustață, a realizat 224 metri pătrați de tencușală peste plan, iar săpătorii din brigada tov. Gheorghe Stoicescu au depășit planul cu 13 la sută.

La fabrica de piine, echipa de tencușitori condusă de fruntașul în întrecere Ioan Kinal și-a depășit sarcinile de plan la tencușeli trase cu șablonul cu 45 la sută.

Și pe șantierul Institutului de Mine au fost obținute mari depășiri de plan. Lucrînd la glet, echipa tov. Iosif Silimon a întrecut planul zilnic cu 35 la sută, zugravii din echipa tov. Iosif Madaras, au executat 57 metri pătrați de zugrăveli în plus, iar la transportul

pămîntului muncitorii din brigada tov. Ștefan Ghiată și-au întrecut planul cu 20 la sută.

La halda de steril, acolo unde se confecționează corpurile de umplutură necesare construcțiilor din Petroșani, schimbul de onoare s-a încheiat de asemenea cu frumoase succese. Săpătorii din brigada condusă de tov. Carol Pal au excavat 12 metri cubi de steril de haldă peste planul zilnic, iar brigada condusă de tov. Ioan Sava a confecționat 670 bucăți corpuri de umplutură în plus. În ziua schimbului de onoare, 8 septembrie, brigada de mineri de la haldă și-a depășit planul cu 45 la sută, echipa de la masa vibrantă — cu 35 la sută, iar muncitorii de la transportul pămîntului — cu 30 la sută

IOAN FLOCA
corespondent

Spre noi succese în producție

Minerii din sectorul II al minei Petrila au reușit ca în cursul lunii august să lichideze cu rămînerea în urmă pe sector și să îndeplinească sarcinile de plan la carbune. Totuși, în cadrul sectorului au mai existat și în această lună brigăzi de mineri care nu și-au îndeplinit normele. Lichidarea și a acestei rămîneri în urmă este principialul obiectiv în jurul căruia se desfășoară întrecerea socialistă astăzi în sectorul II al minei Petrila.

În perioada 1-7 septembrie

jumătate din brigăzile de mineri din sectorul II care în luna august au rămas sub normă, au reușit să-și îmbunătățească munca. Brigăzile minerilor Alexandru Nagy, Iosif Zotrac, Gheorghe Roiban și Ioan Lendeszkj își depășesc deja normele de lucru cu 12-19 la sută.

Din abatajele conduse de minerii Nicolae Cristea, Gh. Cornescu, Teodor Manea și Iuliu Ferentî din acelaș sector s-a extras între 1-7 septembrie cu 10-40 la sută mai

mult carbune decît era prevăzut.

În sectorul XI al minei Petrila brigăzile de mineri care lucrează la pregătiri pe conturi de investiții își depășesc cu regularitate normele de lucru. Brigada tov. Iuliu Haidu realizează zilnic cite o normă și jumătate. Cu 38-50 la sută își întrec zilnic normele și brigăzile conduse de mineri Iosif Culcer, Ștefan Ferentî, Iosif Androane, Francisc Ernest, Ioan Reiss și Vasile Petruș.

Realizările muncitorilor de la serviciul de locuințe și localuri

Începînd din luna iunie a.c. muncitorii și tehnicienii de la serviciul de locuințe și localuri din Petroșani lucrează în contul anului viitor. Ei au executat pînă în prezent reparații capitale la peste 30 de apartamente, 70 de dependințe, 400 metri liniari de gard de scîndură, au zugrăvit peste 160 de apartamente

și alte lucrări de reparații. Au mai amenajat: căminul de zi pentru copii al U.R.U.M.P. și căminele muncitorești din străzile 1 Mai și 23 August.

La executarea acestor lucrări s-au evidențiat echipele de zidari conduse de tov. Wilhelm Horacsek, Nicolae Albu, Iosif Lekner, Ioan Verșanschi, echipele de dulgheri conduse

de tov. Francisc Ercsei, Ioan Cărbunar, Francisc Albinger și alții, timplarii și lăcătușii Iosif Merlea, Ludovic Marian și Ludovic Mihai. Muncitorii din aceste echipe au obținut lunar depășiri de norme de 30-160 la sută, fapt pentru care au beneficiat de salarii cuprinse între 500-800 lei și premii de 200-460 lei.

Pentru aprovizionarea oamenilor muncii

Pe piața orașelor și a celorlalte centre muncitorești din țară au fost aduse din grădinile de legume ale gospodăriilor agricole de stat cantități mari de legume pentru aprovizionarea populației. Muncitorii legumicoli din gospodăriile agricole de stat au recoltat pînă acum peste 42.557.000 kg. de legume, din care au și desfăcut prin unitățile comerțului de stat mai mult de 39.614.000 kg.

Cele 17 unități ale Trustului G.A.S. pentru aprovizionarea Capitalei au distribuit pînă acum pe piața orașului București peste 13.547.000 kg. de legume, la care se adaugă cantitatea de 2.121.000 kg. recoltată în grădinile celorlalte gospodării de stat din regiunea București. Printre altele

s-au distribuit peste 1.584.000 kg. de roșii, 588.000 kg. de ardei grași, 2.475.000 kg. de varză, 531.000 kg. de morcovi, mărar, pătrunjel, 429.000 kg. de cartofi, etc

Pentru o mai bună aprovizionare a populației orașului București cu legume și pentru asigurarea aprovizionării de iarnă, de citeva zile au fost înființate în 6 piețe ale orașului, magazine speciale prin care sînt desfăcute produsele grădinilor unităților Trustului G.A.S. de aprovizionare a Capitalei. În afară de cantitățile pe care le desfăcut prin unitățile O.C.L. Aprozar, gospodăriile de stat distribuie zilnic prin aceste magazine, peste 60.000 kg. de legume de calitate superioară și la un preț

mult redus față de comerțul particular.

Și din grădinile de zarzavaturi ale gospodăriilor agricole de stat din regiunile Ploești, Constanța, Arad și Timișoara se recoltează cantități tot mai mari de legume. Numai gospodăriile agricole de stat din regiunea Ploești au recoltat peste 3.181.000 kg. de legume, care au aprovizionat piața orașelor Ploești și Tirgoviște, precum și stațiunile de odihnă de pe Valea Prahovei. De asemenea, peste 4.358.000 kg. de legume recoltate din grădinile gospodăriilor de stat din regiunea Constanța au fost destinate aprovizionării orașului Constanța și a stațiunilor de pe litoralul Mării Negre.

(Agerpres)

Pagina literară

HOTĂRIRE

Bătrânețe fericită

*Am trăit cindva din greu;
Anii au trecut mereu
Peste tinerețea mea
Și azi păru-i nins de nea.*

*Mi-au rămas din tinerețe
Numai amintiri răzlețe
Cu boieri haini ca fiara
Care stăpîneau ieri țara...*

*Prin a relelor urgie,
N-am avut vreodată bucurie...
Mi-au trecut anii în zbor
Fără saț și fără spor...*

*Văd și azi, cum vezi prin sită,
Tinerețea-mi chinuită
Și urăsc cu ură rară
Pe cei care mi-o furară.*

*Vremile de ieri s-au dus
Jalea și boierii nu-s!
Azi îmi crește însoțită
Bătrânețea fericită...*

*Fericit privesc spre soare
Și mi-i viața sărbătoare
Muncitorii is stăpîni,
Și-au griji de-ai lor bătrîni.*

KABA EDMUND
pensionar

Pentru cei mici

Mițu și puiul de mierlă

La Petrică nu-i acasă decît Mițu, motanul cel vîrgat și, în colivie, un pui de mierlă, adus astă toamnă de bunicul de la munte.

Mițu calcă cu pași moi prin casă, clipindu-și ochii verzii spre colivie. Din cînd în cînd se oprește, mișcînd din coadă și, fără a slăbi puiul din ochi, se linge pe hot. Deodată sare pe masa apropiată și, cu putere, încovoindu-se ca un arc, se azvîrle spre dulap. Se prinde cu ghiarele de margine. O labă o întinde mai mult și dă să se salte, ajutîndu-se cu ea. Deodată simte ceva la capătul ei, în care-și înfige ghiarele. E un coș de nuiele, plin cu mere durdulii, care buf! se răstoarnă peste el, aruncîndu-l jos ca pe un sac. Merele poc-poc! îl lovesc în cap, în coaste, peste coadă. Mițu miaună, neștiind ce-i cu el. După ce se mai desmeticește, gîndul dinamit îl revine din nou și încet, cu griji, sare iar pe masă. Aici stă un moment pe gînduri — să sară, să nu sară, s-a hotărît și... țuști! pe dulap. De aici privește pofcios pasărea din colivie, care nu știe ce-o așteaptă. Cumpănește o clipă drumul care-l desparte de ea și zvîrl! prin aer, pe colivie. Puiul de mierlă piscule speriat, privind dihania vîrgată care se uită cu ochi lacomi la ea. Mițu nu așteaptă multe și, haț!, dă să prindă pușorul. Nu poate! Gratiile coliviei nu-l lasă. El nu-și dă seama de asta și haț-haț! și pe o parte, și pe alta, încearcă să-și vîre labele la mierlă. Văzînd ce-l așteaptă, dacă dihaniei îi va reuși gîndul, puiul de mierlă prinde curaj. Inchizîndu-și ochisorii cei negri, cercuîți parcă în aur, cu clocul și cu ghiarele începe să-l lovească pe unde nîmerește. Mițu nu se așteaptă la aceasta. E buimăcit. Colivia se clatină cu el și deodată hop!, se răsucesc în cui. Motanul nu se mai ține decît cu o ghiară, zbătîndu-se și mieunînd înfricoșat. Puiul îl pișcă de labă fără milă. Mițu miaună tot mai tare și, cînd nu te-ai fi așteptat, pleosc!, cade într-o găleată plină ochi cu apă. Murat ca vai de el, abia iese din ea și, fricos, fuge de se ascunde sub dulap. De sus puiul de mierlă îl privește curios, potrîvindu-și perele, ca și cînd i-ar spune: „Mai poftește și altădată, dacă-ți dă mîna!”

R. IRIMESCU

Trifon se simțea cu sufletul uscat, n-avea la nimic spor și tragere de inimă și asta încă din jurul ceasului trei, puțin timp de la ieșirea din șut. De pe prispa casei, unde mocoșea asupra unor ciorapi, bătrîna sa mamă îl urmărise mai tot timpul, cum se sfărma fără roș prin curte. Uite-l: la început se-apucase să dreagă cotețul la iepuri. Scosese ciurul de fier, care stătea despărțitură între iepuroaicele cu pui și cele fără pui și așa-l lăsase, pentru ca imediat după aceea să prindă a mesteri cu un clește și cu o șurubelniță un lacăt ruginit, găsit undeva pe sub butucii stivuiți lingă zidul gălbui al casei. Aruncă lacătul, lăsîndu-se furat de cine știe ce gînduri. Rămase o clipă să privească înaltul liniștit și curat al cerului, de parcă ar fi vrut să se cufunde în albăstreala lui. Cîteva raze de soare îi fulgerară pieziș fața încordată. În ochii mari, căprij, cu gene lungi, se fugăriră scînteieri tainice, în vreme ce o sprînceană i se arcui într-o tresărire întrebătoare. Nu stătu mult așa. Ca și cînd și-ar fi amintit ceva, iute își petrecu degetele prin părul tăiat scurt și păși repezit spre scara porumbarului din celălalt capăt al curții. Sui în grabă cîteva trepte. Căsuța din vîrf se zgudui stîrnind vreo trei porumbei. Unul se roti de două sau de trei ori deasupra sa, privindu-l ba cu un ochi, ba cu celălalt și-apoi îi coborî glonț pe umăr. Omul întinse mîna. Il prinse. Li desfăcu încetșor ciocul, suflîndu-i căldură înăuntru și apoi îl azvîrli în aer. Cu ochii după pasăre mai urcă o treaptă. Vru s-o urce și pe a doua, dar se răzgîndi și în loc să ducă piciorul în sus, îl scăpă pe cea de dedesubt. Coborînd se lăsă greoi pe tăietorul de lemne din mijlocul curții în care era înfiptă o seure lunguiață de miner. Stătu o vreme încovoiat, cu capul între mîini, nemișcat. Vocea mamei îi ajunse în urechi ca de departe.

— Trifoane, mamă, văd că tot n-ai treabă. Oare n-ar fi bine să spargi niște butuci din cei de lingă perete? Is de goron, țîn la ars...

— Uite acum, mamă, chiar acum — și, smulgînd securea din tăietor, se întoarse și o implintă într-un butuc apropiat, pe care îl trînti cu răsunet, crepîndu-l în două. Incepu una din jumătăți dar nu ajunse s-o mărunțeze. Mamă-sa-l văzu cum pe neașteptate azvîrli totul lingă tăietor și-o zbughi cu pași largi către poartă.

— „Gata! M-am hotărît! O să lămuresc totul... Ori-ori!”

Bătrînica îi prinse în zbor mormăielile, dar nu zise nimic. Oftă doar de cîteva ori cu năduf, petrecîndu-l cu privirea pînă ce dispăru după colț, apoi dădu din cap, aplecîndu-se peste lucru. Fața i se mohorî. „Seamănă cu tatăl său. Numai de nu i s-ar întîmpla ceva! Doamne ferește!” Și-aduse aminte... Tot așa plecase acum un sfert de veac și bărbatul ei, cînd cu greva cea sîngeră. Nu s-a mai întors, l-au pușcat domni... De asta nu i-i frică pentru ficior; azi așa ceva nu se poate întîmpla, dar... s-o fi inhăitat cu vreo haimana și s-o trezi că face cine știe ce trăznaie... Dar nu, își cunoaște ea băiatul, altceva trebuie să fie la mijloc...

Vreme cam de zece minute Trifon străbătu ca o furtună străzile, cu mîinile în buzunarul pantalonilor și cu capul ușor aplecat înainte. Două femei ceceau pline la un cuptor din capătul străzii. Copilul unei vecine își umplea o găleată cu apă la pompa

— SCHIȚĂ —

din colț. Il salutară cu voce tare, dar el, cuprins tot mai mult de hotărîrea luată, nu le răspunse și trecu absent pe sub privirile lor mirate.

— Oare ce i s-o fi întîmplat, doamne ferește?

— Să nu care cumva... ușa din femeii făcu un anume semn în dreptul capului.

— Vai de mine!

Din cînd în cînd Trifon își domolea mersul și, tot fără a privi în jur, își trecea repede degetele prin păr, răvășindu-l și pocnînd bucuros din degete:

— S-a făcut! Așa o să-i spun și pe urmă fie ce-o fi...

Își întinse iar pașii îndesîndu-și mîinile în fundul buzunarelor, în vreme ce cămașa i se umfla de vînt. Dar nu făcu decît pușini pași și se opri. Dădu din cap a părere de rău.

— Nu, nu merge așa... altcumva... alte cuvinte trebuie să găsesc... să nu se supere. Vai de mine, atîta mi-ar trebui: să se supere...

Și iar străbătu o bucată de drum cu gîndurile acestea, pînă-l cercă o nouă idee, care-l făcu să strălucescă.

— Am găsit!

Cam pe unde se sfîrșește colonia, în dreptul drumului ce vine dinspre mină, pe sub păduricea de brazi de lingă spital, mai să izbească o babă care se lupta cu un coș. Abia cînd ajunse aproape de centru, în dreptul parcului unde-și avea întîlnirea, parcă-și aduse aminte că i s-a întîmplat ceva neplăcut. Poate ar fi uitat cu totul, dacă nu-l scotea din fierbințeala gîndurilor o voce cunoscută.

— Sărac! de mine, Trifoane, ce-ai pățit? Așa vii la întîlnire? — și un ris care-i aduse tot singele în obraji, răsună în apropiere, făcîndu-i inima cît un purice. Numai cînd îi simți mîna caldă și moale în palma lui bătuțită, atît de pricepută în abataj și atît de puțin îndemînică acum, îndrăzni s-o privească pe fată în față.

Era aceeași prietenă de totdeauna, cu scînteieri aurii în ochi-i căprui și gropițe abia văzute în obraji.

— Ce-ai pățit, Trifoane? Stai să te șterg! — Și cu o batistă începu să-i ștergă nădușeala. Gata, dragul meu, de acum poți să-mi fii mire...

Inima lui Trifon se încălzi de speranță la auzul vorbelor, dar pe loc se descumpăni, căci pe fața ei citi o lumină șagălnică. Se fistici:

— Știi chiar că... m-am gîndit că...

— Bine, bine, înțeleg... dar nu mai sta așa... ca un butuc. Hai prin parc... povestește-mi ce-ai mai făcut zilele acestea... Să vezi, eu am fost lăudată de maistru împreună cu brigada mea... Ce nu te interesează? Nu te bucuri?... Lasă mutra asta de înmormîntare că te văd oamenii... Vezi doar ce frumoasă zi e! Sau poate vrei să scapi de mine?... Dacă-i așa, apoi eu plec...

— Stai! Stai! Unde te duci... Phii, ce incurcătură... și eu care m-am hotărît ca azi să...

Florița îl aștepta la poarta parcului plin de lume, verdeață și soare. Ii dădu brațul, stringîndu-se lingă el... Lui Trifon îi mai veni inima la loc și-n timp ce fata porni să-i povestească despre tovarășele ei din brigadă, gîndurile cu care el plecase de acasă începură să-i încerce din nou mintea, la început slăbuțe, sperioase, apoi tot mai îndrăznețe, pînă se cristalizară într-o hotărîre puternică... „Acum, acum o întreb”...

Dar n-apucă s-o facă, fiindcă ea se despărți fără veste de lingă el și, ușoară ca un fulg, fugi spre micul lac din mijlocul parcului, bătînd fericită din palme.

— Trifoane, vino repede! Privește, lebede...

Cele două păsări alunecau mîndre pe sub bolta de sălcii plîngătoare, mlădiindu-și gîtul lung și arcuit cu mîndrie.

— Ce aripi frumoase au! Parcă ar fi pînzele de corabie din filmul „Călătorie îndepărtată”! Dar de ce au ciocul așa umflat la mijloc?... Ha, ha! Cît de îngîmfat e lebedoiul! Vezi? Trece pe lingă mîncarea aruncată ca și cînd ne-ar disprețui pe toți... Măi lebedoiule, ce te ții așa măreț?!

Plecară și de acolo. Fata tăcea. Trifon cuprins de gîndurile care parcă-i frigeau sufletul, adînci liniștea. În fața unui solar, unde se zbeugiau fără griji o mulțime de copii, ca și cînd s-ar fi vorbit, se opriră amîndoi să privească apusul care înroșea în zare coamele vinete ale munților. Trifon sta ca pe ace, simțîndu-se tot mai aproape de momentul pentru care se frămîntase aproape o jumătate de zi. Privea fața Floriței, parcă mai frumoasă ca de obicei, cu linii parcă mai fine, mai inteligente, mai dragi...

— Florițe, dădu să spună, primzînd-o de mîna, Florițe știi că eu...

Ea nu-l auzi. Privea printre copacii parcului spre asfințit.

— Florițe dră... În clipa aceea simți că-i tras de minecă. Întoarse capul. Un copil îi întindea cu încredere o trotinetă ruptă

— Băciule, fă-mi trotineta!

— Ce trotinetă, măi picinle? De ce ți-ai rupt-o? — întrebă el cu necaz.

Auzindu-i glasul răstit, Florița îl privi mirată.

— Ce s-a întîmplat? Trifoane, nu te-am știut așa de răutăcios! De ce nu i-o repari?...

Bodogănînd luă trotineta de la copil. Ii găsi hiba la repezeală. Copilul o primi. După ce-i mulțumi, fugi bucuros cu ea. Fata-l urmărise pe Trifon tot timpul și-acum îi căuta ochii să-i citească în ei, dar el îi ascundea mereu, uitîndu-se ba la dreapta, ba la stînga.

— Ce-i cu tine? Văd că te roade ceva... Spune fără frică... În glasul ei oricine ar fi ghicit îngrijorare, dar lui i se păru că află bătaie de joc... În loc să-i dezvăluie taina, să-și spuie păsul, hotărîrea pentru care se frămîntase pînă atunci, răspunse în doi peri:

— Nimic, ce să fie, nimic... așa...

— Spune, nu-ți fie teamă!...

Vocea fetei se îndulci. Acum ar fi fost momentul. De geaba! El o vedea cum n-ar fi trebuit și din orgoliu, din mîndrie prostească, tăcu. Ea se amări neputîndu-l înțelege... Pînă se înoptă, amîndoi se purtară ca și cînd ar fi fost certați, ca și cînd le-ar fi lipsit ceva.

Se despărțiră cu stringere de mîmă. O vreme Trifon rămase ca năuc. Deodată își dădu seama ce prostie făcuse. „Eeh!” — își trînti un pumn după ceafă și cu pași siguri luă calea întoarsă. Florița nu ajunsesse departe. Pășea încet, cu capul aplecat. Auzînd pași se întoarse ca și cînd i-ar fi așteptat. În clipa aceea, Trifon îi citi pe față cît nu-i citise în tot timpul scurs de la prima lor întîlnire...

IRIMIE STRAUȚ

**Vești din întreprinderile
raionului nostru**

Realizările muncitorilor forestier

Muncitorii forestieri de la exploatarea I.F.E.T. Lupeni obțin succese însemnate în producție.

Brigada de muncitori condusă de tov. Gheorghe Botici lucrând la fașonarea buștenilor, a realizat o depășire a sarcinilor de plan de 161 la sută, iar brigada condusă de Gheorghe Borcuț și-a întrecut sarcinile de plan cu 98 la sută. La rândul său, brigada de încărcat lemnele de foc condusă de tov. Vasile Chinalea, muncind cu însuflețire obține zi de zi o depășire de plan de peste 65 la sută.

Și muncitorii de la secția investiții ce aparține de această exploatare, au realizat succese frumoase în muncă. În luna trecută, muncitorii acestei secții au reușit să construiască 370 metri liniari de drum în sectorul Cîmpul lui Neag pentru a ușura circulația mașinilor care transportă lemne de foc. Tot aici s-au mai construit 170 metri liniari de linie ferată îngustă, precum și un canal în lungime de 400 metri pe care se va face plutitul lemnelor de foc. La aceste lucrări și-au dat concursul muncitorii din brigăzile conduse de tov. Constantin Nicula și Vasile Rătan care au terminat lucrările cu 3 zile înainte de termen

GH. GRIGORESCU
corespondent

În fruntea întrecerii

La gospodăria de locuințe muncitorești din Petrila, întrecerea socialistă se desfășoară cu avânt. Datorită acestui fapt, muncitorii de aici, reușesc să depășească cu mult sarcinile de plan

În fruntea întrecerii se află zugravii Vasile Man și Iosif Szocs care folosind din plin programul de lucru înregistrează zilnic depășiri ale sarcinilor de plan cuprinse între 55—60 la sută. De asemenea, tâmplarul Emil Lupa și zugravii Gyorgy Blaj și Gheorghe Goja și-au întrecut productivitatea planificată pe primele zile din luna septembrie cu 37 la sută. Succese frumoase obțin în întrecerea socialistă și muncitorii Andrei Dekamia, Dumitru Bușe, Gheorghe Androane, Gheorghe Simion, Alexandru Mesaroș și alții care își depășesc zilnic sarcinile de plan cu 28—42 la sută.

M. IOSIF
corespondent

— Este, tovarășe?! O să fabricăm niște dispozitive de ungere automată a perforatoarelor de o să ne meargă vestea!...

— Da, dar sînt prea piperate...

— Ce? Cum! Piperate?! Ba de loc. Or fi cam scumpe, nu zic, dar fac. Numai ca materie primă ne trebuie 7 kilograme de oțel la o bucată. Și ce oțel, tovarășe! Bare O L 38 de 60 mm diametru și O L 38 de 30 mm diametru. Dumneata îți dai seama ce înseamnă O L 38? Oțel garantat, tovarășe, cu o rezistență de 38 kilograme pe milimetru pătrat. Strașnic oțel!...

— S-ar putea confecționa dispozitivul și din țevă veche, din resurse locale...

— Ha, ha, ha... tovarășe, da noștim mai ești! Păi dumneata consideri uzina noastră, Uzina de reparat utilaj minier din Petroșani, drept un atelier oarecare de vechituri?!? Vrei să uzăm pe degeaba strungurile care lucrează cu o regie de 370 la sută cu prelucrarea țevelor vechi și ruginite! Strungurile costă bani grei, nenicule, și s-făcută pentru metal nou, nu pentru vechituri. Este!

— Și piele s-a prevăzut prea multă: 50 de grame pentru o garnitură mică! Cu 50 de grame talpă aproape că pingelești un pantof...

— Da, dar dumneata uiți că pielea nu se vinde așa în garnituri gata confecționate. Pielea are și ea margini, are și defecte: una e mai groasă, alta mai subțire. Mai bine să rămână decît să n-ajungă.

— O să se strîmbe cei de la mina Aninoasa cînd or vedea prețul manoperei!...

— N-au decît! Ce-i obligăm să lucreze dispozitivul în uzina noastră? As! Să poitească la alte uzine dacă le dă mina. Oamenii noștri trebuie însă plătiți. Și datoria noastră este să le creăm posibilități să cîștige un salariu bun

— Timpul de 1400 minute pentru strunjire este prea exagerat.

— De loc. E un acord mai larg, ce-i drept, dar asta va încuraja oamenii să facă un lucru de calitate. De aceea am prevăzut și pentru montare un șut întreg. Se poate monta și în două ore dispozitivul, unde-i însă calitatea? Nu uita: calitatea trebuie să fie principala caracteristică a produselor noastre.

FOILETON

Un dispozitiv „de aur”

— Totuș, nu sînt de acord. Dispozitivul, care în fond e un mic rezervor pentru ulei adaptabil la uneltele pneumatice de mină, nu poate, sub nici un motiv, să coste 760 lei bucată.

— Costă, tovarășe! Stai să-ți înșir prețurile defalcate așa cum le-am calculat în deviz și o să te convingi singur. Va să zică oțel de 14 lei, piele de 1,02 lei, carbid de 9,75 lei, oxigen de 14 lei, retezarea și sudarea — 5,06 lei, strunjirea — 43,63 lei, trasarea — 0,77 lei, frezarea — 9,66 lei, găurirea — 1,39 lei, ajustarea și montarea — 14,96 lei. Este?

— Recapitulăm: materiale 38,77 lei, salarii directe 75,47 lei, contribuții și accesorii 19,62 lei, cheltuieli în secția construcții 13,15 lei, cheltuieli în secția mecanică 260,51 lei, cheltuieli generale pe întreprindere 67,92 lei, beneficii 33,28 lei, alte cheltuieli 250,56 lei, rotunjiri 0,72 lei. Exact 760,00 lei. Ești convins acum că nu-i scump?...

— Nu prea...

— Atunci nu-ți dai seama de utilitatea practică a acestui dispozitiv! Dispozitivul ăsta, tovarășe, lungeste viața sculelor, ușurează munca minerilor...

— Așa a vrut și inovatorul care l-a conceput...

— A vrut numai. Dar el nu l-a construit decît pe hîrtie. Noi îl construim din oțel. În dispozitivul nostru sînt înmănunchiate laolaltă și ingeniozitatea inovatorului și priceperea colectivului nostru. E un dispozitiv de aur, nu altceva, tovarășe! O adevărată bogăție!

O să le comunic numaidecît celor din Aninoasa bucuria

...Scena aceasta care a avut loc la un serviciu oarecare al Uzinei de reparat utilaj minier din Petroșani n-au văzut-o tovarășii de la mina Aninoasa. Nici nu era nevoie de altfel pentru că cînd au fost puși în fața cifrelor, în fața prețului de 760 lei al unui dispozitiv de ungere automată a perforatoarelor, pe inovatorul Ioan Bara, cel care l-a conceput și pe responsabilul Cabinetului tehnic Petre Dumitru, cei care s-a informat asupra prețului, i-a apucat durerile de cap.

— Să nu-ți creadă ochilor una ca asta, tovarășe Dumitru! Poate o fi numai 76 lei? Și așa-i mult.

— Nici eu n-am crezut, tovarășe Bara, dar am cerut explicații încă odată.

— Și cei de făcut atunci?

— Că să facem. Eu zic să le adresăm tovarășilor din colectivul case a alcătuit devizul, celor care aprobă cite odată asemenea devize și celor care tolerează asemenea lucruri, o scrisoare de felicitare. Să le scriem cam așa:

Tovarăși! În numele minerilor din Aninoasa vă felicităm pentru indicii înalți de preț de cost pe care-i obțineți. În atelierul nostru modest de la mină nu putem realiza nici o dată asemenea performanțe. Să nu credeți tovarășii că prețul oferit de d-voastră a-l plăti noi în cazul că am face comanda e piperat. Nu! Față de cei 18,62 lei cît se cheltuiește în atelierul nostru cu manopera unui dispozitiv și cam de două ori pe atîta cu materialele și energia, cei 760 lei pe care ar trebui să vi-i plătim d-voastră pentru același dispozitiv sînt o nimica toată. Ce contează pentru întreprinderea noastră dacă va plăti 100.000 lei pe gratis în afacerea asta? E doar în joc obrazul d-voastră. Și noi știm că obrazul subțire cu cheltuielă groasă se ține.

Vă felicităm încă odată și regretăm că deocamdată nu putem să vă înaintăm comanda

Cititorii noștri trebuie să știe că devizul cu pricina, al dispozitivului de ungere automată a perforatoarelor imaginat de inovatorul Ioan Bara de la mina Aninoasa, are numai un caracter informativ. Au recunoscut-o și tovarășii de la U.R.U.M.P. că el nu este definitiv și că este „poate” exagerat. Au recunoscut și tovarășii de la Aninoasa că n-au înaintat o comandă de execuție către conducerea U.R.U.M.P., ci numai s-au interesat cam cît ar costa. Deci nimeni n-a fost încă păgubit din afacerea asta. Cel mult au de suferit perforatoarele și ciocarele de abataj care atunci cînd vor auzi ce preț are ungătorul, precis că vor refuza să li se atașeze asemenea piese scumpe. Știu ele de ce.

I. MIRZA

SFATURI PRACTICE

Conserve de sezon

ment sau bășică aplicăm o pînză deasă muiată în albuș de ou. Pînză ferește celofanul să se rupă în timpul fierțului.

Pentru sticle ne trebuie dopuri curate, fierte în apă cu sodă. Putem însă astupa gura sticlelor la fel ca și a borcanelor, cu cîteva rînduri de celofan sau cu bășică peste care punem pînză muiată în albuș.

4. — Sfoară de legat din cînepă, tăiată în bucăți potrivite și muiate în apă. Sfoara să fie subțire și legată strîns în jurul borcanului, îndoită în cruce peste dopul sticlelor.

Smoolă sau parafină pentru smolirea sticlelor după ce au fiert. Smoala o topim și introducem gîtul sticlei în lichidul cald. Parafina o topim la foc mic și o aplicăm cu ajutorul unei pensule, pe gîtul sticlei sau gura borcanului. Parafinarea și smolirea împiedică pătrunderea aerului înăuntru.

Sterilizarea

Borcanele și sticlele le sterilizăm (le fierbem) după ce le-am umplut. Le punem în căzanel, cu apă caldă pînă la înălțimea conținutului borcanului sau sticlelor. În timpul fierberii, apa scade; de aceea mai turnăm cîte

puțină apă clocotită pentru a menține nivelul apei.

Durata fierberii este indicată pentru fiecare fel de legume, socotind minutele din momentul cînd apa începe să fiarbă în clocote. Conținutul borcanelor și sticlelor începe să fiarbă la un sfert de oră după ce apa a început să fiarbă în căzanel. După încetarea focului, acoperim căzanelul cu o pătură și lăsăm borcanele să se răcească în el pînă a doua zi.

Pregătirea conservelor

Legumele pentru conserve trebuie să fie proaspete, fragede, tinere, de calitate bună. Le spălăm și le curățăm, apoi le opărim în apă cu sare (100 gr. sare la un litru de apă) și le așezăm în borcane sau sticle, fără a îndesa prea tare, ca să aibă loc să fiarbă, iar zeama în care le opărim să treacă cu 2-3 degete peste legume, lăsînd gol gîtul sticlei sau gura borcanului pentru că în timpul fierțului conținutul își mărește volumul.

Conservare în sos de bulion

Toate felurile de conserve le putem umple cu sos subțire de bulion tur-

nat peste legume în locul apei în care au fiert. Preparăm sosul din roșii fierțite cu apă, sare, verdeață, o ceapă și trecem prin sita de bulion.

Conservarea în sare

Acest fel de conserve nu cere prea multă muncă, nici vase speciale.

Fasolea conservată în sare nu o curățăm de vîrfuri și codițe. O opărim în apă clocotită foarte sărată, o zvîntăm, o amestecăm bine cu multă sare (3 kg. sare la 10 kg. fasole). Îndesăm bine în borcane și presăm cu o greutate. Iarna desărăm în apă caldă înainte de întrebuițare.

Mazărea verde (în curînd vom avea recolta doua de mazărea verde) o amestecăm cu sare (un pahar cu sare la patru pahare cu mazărea boabe) și o păstrăm în sticle închise cu dop.

În sare conservăm verdeață: mărar, pătrunjel, tarhon, îndesate bine în borcanele. Cu aceste verdețuri aromăm iarna ciorbele și sosurile.

Ardeii pentru umplut îi curățăm de cotor și semințe, presărăm pe dinăuntru sare mărunță, înmem 2—3 zile într-un vas pînă se moaie și lasă zeama, apoi îi punem într-un borcan și turnăm peste ei zeama pe care au lăsat-o (saramura). Legăm borcanul cu pergament.

(După ziarul „Informația Bucureștilui”).

Abundența actuală de legume și zarzavaturi trebuie folosită de gospodine în vederea prăgătirii de conserve pentru iarnă.

Gospodinelor tinere, care nu au experiența preparării conservelor de casă, le dăm cîteva sfaturi pentru reușita conservelor, care se pot prepara în mai multe feluri: prin sterilizare: în sare; în saramură și oțet; prin uscare

Conservarea prin sterilizare

Cele mai gustoase conserve, care și păstrează prospețimea legumelor de vară, sînt cele sterilizate (fierțite în aburi). Ustensilele necesare pentru sterilizare sînt:

1. — Un căzanel sau o oală mare pentru fiert, pe fundul căreia punem un grătar de lemn, paie, cîrpe sau ziare, pentru ca borcanele să nu stea pe fundul de metal, direct pe flacăra. Punem paie sau hîrti și între sticle sau borcane, ca să nu se spargă la fiert.

2. — Borcane și sticle curate, spălate cu apă caldă și sodă, limpezite tot cu apă caldă și scurse.

3. — Material de închis borcanele: celofan tăiat în bucăți potrivite, mai mari decît gura borcanelor, ca să se poată întinde și lega; pergament sau bășică de bou, pe care le muiem în apă caldă, pînă devin elastice. Le controlăm să nu fie găurite. Peste celofanul pus în 3—4 foi, peste perga-

TELEGRAME

Tovarășului GHEORGHI DAMIANOV

Președintele Prezidiului Adunării Populare a Republicii Populare Bulgaria

Sofia

La cea de a zecea aniversare a eliberării Bulgariei de sub jugul fascist, vă transmit, tovarășe Președinte, în numele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române și al meu personal, călduroase felicitări.

Poporul român se bucură din toată inima de marile succese obținute de poporul frate bulgar în cei 10 ani de la eliberare și îi urează noi victorii în munca de înflorire a Bulgariei democrat-populare și în lupta pentru apărarea păcii în fruntea căreia se află Uniunea Sovietică.

Dr. PETRU GROZA
Președintele Prezidiului
Marii Adunări Naționale
a Republicii Populare Române

Tovarășului VILKO CERVENCOV

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Bulgaria

Sofia

Cu ocazia marii sărbători naționale a poporului bulgar, cea de a zecea aniversare a eliberării Bulgariei, vă rog să primiți, tovarășe Președinte, din partea poporului român și a guvernului Republicii Populare Române călduroase felicitări.

Poporul român urmărește cu bucurie realizările obținute de poporul frate bulgar în cei zece ani de viață liberă și îi urează noi succese în opera de construire a socialismului și în lupta pentru apărarea păcii în fruntea căreia se află marea Uniune Sovietică.

GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ
Președintele Consiliului de Miniștri
al Republicii Populare Române

Atacuri provocatoare ale bandelor ciancaiste împotriva R. P. Chineze

PEKIN (Agerpres). — China Nouă.

În dimineața zilei de 7 septembrie 42 avioane ciancaiste „F-47”, „PB-4-Y” și „B-25” au atacat în două valuri consecutive orașul Amoy lansând peste 50 de bombe. Inafară de aceasta, un alt atac a fost săvârșit asupra localității Sigențun la sud de Cinkian și Upu. La Sigențun au fost distruse câteva clădiri, patru locuitori au fost omorâți, iar doi răniți. La Upu au fost rănite două persoane. Unitățile de artilerie antiaeriană ale Armatei Popu-

lare de Eliberare au doborât trei avioane și au avariat alte 20.

În același timp, cinci vase de război ciancaiste și artileria ciancaistă de pe insula Quemoy au deschis focul asupra orașului Amoy. Unitățile de artilerie ale Armatei Populare de Eliberare au ripostat imediat.

La 7 septembrie, avioane ciancaiste au violat spațiul aerian deasupra insulei Pintan, precum și deasupra orașelor Sianiu și Fuciu din provincia Fucian.

Conferința de la Manilla a luat sfârșit

MANILLA (Agerpres). — Lucrările conferinței de la Manilla a celor opt state pentru crearea unui bloc militar agresiv în Asia de sud-est — S.E.A.T.O. s-au încheiat.

Pentru a ascunde opiniei publice mondiale fondul agresiv al pactului S.E.A.T.O. și divergențele care s-au ivit în rîndul participanților la con-

ferință, tratativele de la Manilla s-au desfășurat cu ușile închise. După cum anunță agențiile de presă, pactul S.E.A.T.O. a fost încheiat și parafat de statele participante la Manilla și anume S.U.A., Anglia, Franța, Australia, Noua Zeelandă, Tailanda, Pakistanul și Filipinele

Se extinde metoda de extracție a cărbunelui cu ajutorul apei

MOSCOVA (Agerpres). — TASS transmite:

Ministerul Industriei Cărbunelui al U.R.S.S. proiectează lărgirea continuă a extracției de cărbune cu ajutorul metodei hidraulice. S-a hotărât ca în anul acesta și în anii următori să se construiască și să se utilizeze suplimentar mai mult de zece mine cu straturi groase în vederea extracției de cărbune prin această metodă.

Extracția de cărbune cu ajutorul apei prezintă avantaje foarte mari. Ea permite să se elimine numeroase operații de producție care necesită un volum mare de muncă și duce la creș-

terea productivității muncii. Totodată, prețul de cost al combustibilului se reduce de peste două ori.

Puternicul jet de apă produs de un hidromonitor pătrunde în abataj, surpă sterilul și cărbunele fărâmițat este ridicat la suprafață cu ajutorul apei. În prezent, această metodă de extracție a cărbunelui este aplicată cu succes în bazinul Kuznețk (Siberia).

În anul 1956, extracția de combustibil cu ajutorul metodei hidraulice va crește în U.R.S.S. mai bine de trei ori față de anul curent.

12 întreprinderi din S.U.A. și-au încetat activitatea

NEW YORK (Agerpres). După cum transmite agenția Federated Press, din cauza grevelor, 12 uzine metalurgice din statele Pennsylvania, Maryland și Texas au încetat lucrul. Aproximativ 9.000 de membri ai sindicatului muncitorilor din industria oțelului sînt în grevă. Greviștii cer majorarea salariilor.

Potrivit celor transmise de agenție, la 3 septembrie, muncitorii din secția cuptoarelor Martin a unei uzine a societății „Republic Steel Corporation” din Cleveland au încetat lucrul

în semn de protest împotriva încercării societății de a introduce ziua de lucru de patru ore cu scăderea corespunzătoare a salariilor

Docherii din Fall River (statul Massachusetts) au refuzat să descarce transporturile sosite pentru societatea „Firestone Tire and Rubber Company”. Muncitorii acestei societăți sînt în grevă de trei săptămîni. Ei cer îmbunătățirea condițiilor de lucru. Secția locală a sindicatului salariaților din magazinele alimentare a acordat greviștilor ajutoare în bani.

R. P. Chineză trebuie să intre în O. N. U.

Declarația unui reprezentant al Indoneziei

DJAKARTA (Agerpres). — China Nouă transmite:

Unul din membrii delegației indoneziene la Adunarea Generală a O.N.U., Manuaba, a declarat presei că Indonezia va sprijini intrarea R. P. Chineze în O.N.U., în conformitate cu politica externă independentă dusă de țara sa.

Desigur, a adăugat el, Republica Populară Chineză cu o populație atât de mare este o putere care nu poate fi neglijată. Indonezia este convinsă că intrarea R. P. Chineze în O.N.U. va însemna o uriașă contribuție la

cauza păcii generale și în special la cauza păcii în Asia.

Manuaba a declarat că delegația indoneziană va colabora la înfăptuirea oricărei propuneri de natură să instaureze pacea în întreaga lume și să acorde independența națională țărilor coloniale și semicoloniale. La Adunarea Generală a O.N.U., delegația Indoneziei va cere ca problema Irianului de vest să fie inclusă pe ordinea de zi. El și-a exprimat părerea că această cerere va fi sprijinită de țările membre ale O.N.U. în special de țările din Asia și Africa.

Deschiderea Congresului sindicatelor britanice

BRIGHTON (Agerpres). — TASS transmite:

Deschizînd cel de al 86-lea Congres al sindicatelor britanice, Jack Tanner, președintele Consiliului general al sindicatelor britanice, a analizat numeroase probleme de politică internă și externă. Tanner a subliniat că în situația actuală popoarele din Asia joacă un mare rol menționînd în special rolul Indiei în slăbirea încordării internaționale.

Tanner a elogiat hotărîrile conferinței de la Geneva. „Nutrim speranța fierbinte — a declarat el — că toate țările din lume vor folosi avantajele ce decurg din armistițiul din Coreea și Indochina și le vor folosi pentru stabilirea unei mai bune înțelegeri reciproce și a unui acord, cu scopul de a preîntîmpina pe viitor un măcel și vărsarea de sînge”. Dar pentru a se ajunge la o coexistență pașnică — a declarat în continuare Tanner — nu este de ajuns numai năzuința spre acest scop. Coexistența pașnică nu poate fi obținută atîta timp cît în posturi importante de stat se află oameni cu concepții absurde ca cele ale președintelui sud-coreean Li Sîn Man. sau oameni cu o experiență mai mare în politica internațională, dar care și ei consideră că divergențele interna-

ționale trebuie aplanate pe calea războiului.

Tanner a subliniat caracterul alarmant al știrii că o comisie specială a Congresului american a recomandat ca Statele Unite să stăruie asupra unui acord cu celelalte state cu privire la sistarea ori căror relații comerciale și diplomatice „cu lumea comunistă”. „Asemenea propuneri — a declarat el — pot doar să mărească și mai mult dificultățile”. Următoarea declarație a lui Tanner a fost primită cu exclamații de aprobare: „Protestăm energic împotriva încercărilor oricărui frate mai mare de a avea o atitudine despotică față de noi”.

Pe de altă parte, Tanner a învinuit pe comuniștii din întreaga lume” pentru faptul că aceștia n-ar fi „întreprins nimic pentru a face cu puțință obținerea de compromisuri și acorduri practice”. În încheierea cuvîntării sale, Tanner s-a pronunțat într-o formă extrem de prudentă și în mod indirect în sprijinul punctului de vedere al conducerii oficiale a Congresului sindicatelor britanice, care a dat publicității o rezoluție extraordinară în sprijinul creării cît mai grabnice a așa zisului sistem de „apărare a Occidentului” cu participarea Germaniei occidentale.

Politica lui Adenauer

întîmpină rezistența poporului german

BONN (Agerpres).

Politica guvernului Adenauer provoacă nemulțumiri adînci în rîndurile opiniei publice vest-germane.

În urma publicării comunicatului guvernului de la Bonn în legătură cu programul de politică externă al acestuia, o serie de personalități ale vieții publice și politice au criticat cu vehemență acest program care nu pomeneste nimic despre problema reunificării Germaniei.

Deputatul vest-berlinez Friedensburg (partidul creștin democrat) a declarat zilele trecute că politica guvernului de la Bonn „trebuie să pășească însfîrșit pe căi noi”. Friedensburg a cerut stabilirea de relații economice, politice și culturale cu U.R.S.S., subliniind că „dacă omenirea vrea să trăiască în pace, Germania și U.R.S.S. trebuie să stabilească relații de prietenie și colaborare”.

Numeroase ziare vest-germane oglindesc de asemenea nemulțumirea opiniei publice față de politica agresivă a guvernului Adenauer și importanța care se atribuie unei conferințe internaționale pentru securitatea Europei.

„Unificarea trebuie să constituie problema centrală a politicii germane”, scrie ziarul „Neue Ruhrzeitung”, adăugînd că „inclusiunea Germaniei occidentale în pactul Atlanticului do-

rită de anumite cercuri politice ar crea primejdia unui nou război”. Ziarul cere convocarea unei conferințe în patru care să discute problema germană.

Ziarul „Neue Rhein-Zeitung” scrie: „Problema unificării nu poate fi rezolvată fără U.R.S.S. Acesta este un fapt de care trebuie ținut seama”.

Același ziar cere în alt articol să se înceapă imediat tratative cu guvernul R. D. Germane în vederea pregătirii unificării. „R. D. Germană a devenit un factor al dezvoltării politice internaționale care nu poate fi ignorat, în ciuda eforturilor făcute în acest sens de guvernul Adenauer”.

Ziarul Westfaelische Rundschau publică un articol de fond în care critică vehement noile planuri ale lui Adenauer în legătură cu includerea Germaniei occidentale în pactul Atlanticului precum și propunerea făcută de cancelarul de la Bonn referitoare la crearea unei comunități defensive europene fără Franța.

„Drumul just pe care trebuie să pășească republica federală este acela care duce la încetarea războiului rece în Europă. Dar acest lucru nu este posibil decît prin convocarea unei conferințe în patru care să discute atît problema securității europene cît și aceea a unificării Germaniei”.